এগৰাকী মানসিক ৰোগীৰ জীৱনৰ কাৰুণ্য আৰু সংগ্ৰামৰ জীৱন্ত চিত্ৰায়ণ

এ বিউটিফুল মাইণ্ড

'এ বিউটিফুল মাইণ্ড'ত ৰাছেল ক্ৰ' আৰু জেনিফাৰ ক'নেলী

পৰিচালক ৰণ হাৱাৰ্ড

চলচ্চিত্ৰ ॥ জিতুমণি পাঠক

এগৰাকী মানসিক ৰোগীৰ করুণ জীৱন কাহিনী আৰু নিজৰ ৰোগৰ বিৰুদ্ধে ৰোগীগৰাকীয়ে আৰম্ভ কৰা কঠোৰ সংগ্ৰামৰ জীৱন্ত চিত্ৰণেৰে ১৯১০ চনত নিৰ্মিত হৈছিল এখন ধ্ৰুপদী ছবি 'এ বিউটিফুল মাইণ্ড'। এটি সুন্দৰ প্ৰেম কাহিনীৰ সৈতে সমান্তৰালভাৱে আগবাঢ়ি যোৱা এগৰাকী মনোৰোগীৰ যন্ত্ৰণাক্লিষ্ট জীৱনৰ অধ্যায়বোৰৰ কৌশলী উন্মোচনে দৰ্শক-সমালোচক সকলোৰে হৃদয় চুই চাবলৈ সক্ষম হৈছিল। এগৰাকী মানসিক ৰোগীৰ জীৱনৰ অন্তৰ্দ্বন্দ্ব, নিজৰ বিৰুদ্ধেই আৰম্ভ কৰিবলগীয়া হোৱা যুঁজখনৰ কষ্টকৰ অনুভূতিয়েই আছিল

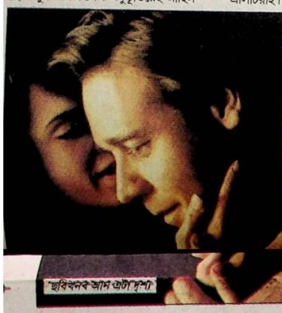
ছবিখনৰ আন এটা দৃশ্য

ছবিখনৰ মূল আবেদন। এই আবেদন আছিল এক বিশ্বজনীন মানৱীয় আবেদন, যি পৰিচালক ৰণ হাৱাৰ্ডৰ নিখুঁত ট্ৰিটমেণ্টেৰে জীৱন্ত হৈ উঠিছিল আৰু সহজেই সকলো শ্ৰেণীৰ দৰ্শকৰ হৃদয়ৰ কাষ চাপিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

'এ বিউটিফুল মাইণ্ড' কথাছবিখনৰ কেন্দ্ৰীয় চৰিত্ৰটি হ'ল জন নাশ্ব। জন নাশ্বক আৱৰ্ত কাৰিয়েই বাকীবোৰ চৰিত্ৰই বিস্তৃতি লাভ কৰিছিল। ছবিখনৰ আৰম্ভণিতেই দেখা যায় কথা কওঁতে অলপ খোনোৱা জন নাশ্ব দেখিবলৈ সিমান আকৰ্ষণীয় চেহেৰাৰ অধিকাৰী নহয়। বন্ধুবৰ্গৰ মাজতো যেন নাশ্ব হাঁহিৰ এক খোৰাক। কিন্তু তাৰ লগতে জানিব পৰা যায় যে আনৰ ওচৰত সহজে অপ্ৰস্তুত হৈ পৰা জন নাশ্ব কিন্তু ভিতৰি এক প্ৰচণ্ড মেধাৰ অধিকাৰী। নিজৰ খোনোৱা অভ্যাসটোৰ বাবে নাশ্বে আনৰ সৈতে মিলা-মিচা কৰিবলৈ সংকোচবোধ কৰিছিল। ডক্টৰেট ডিগ্ৰীৰ বাবে গৱেষণা কৰিবলৈ অহা নাশ্বে হোষ্টেলত ৰূমমেট হিচাপে পায় চাৰ্লছক। অলপ দিনৰ ভিতৰতে চাৰ্লছ আৰু নাশ্ব অভিন্ন হৃদয়ৰ বন্ধু হৈ পৰে। চাৰ্লছক ওচৰত পোৱাৰ লগে লগে নাশ্বৰ বন্ধ হৃদয়ৰ কুঠৰীবোৰৰ দুৱাৰ যেন আপোনা-আপুনি খোল খাই যায়। জীৱনৰ সৰু-বৰ সকলো কথাই তেওঁ চাৰ্লছৰ সৈতে আলোচনা কৰে। চাৰ্লছৰ সান্নিধ্যত নাশ্বে এক আত্মীয়তাৰ উষ্ণতা অনুভৱ কৰে। কিন্তু বাহিৰলৈ ওলাই আহিলেই নাশ্ব হৈ পৰে আগৰ দৰে অপ্ৰস্তুত।

হোষ্টেলত ইতিমধ্যে নাশ্বৰ কিছুদিন অতিবাহিত হৈ গ'ল। নাশ্বৰ বন্ধুবৰ্গই গৱেষণাৰ ক্ষেত্ৰত বহুখিনি আগবাঢ়ি গ'ল। নাশ্বে কিন্তু তেতিয়ালৈ গৱেষণাৰ বিষয়বস্তুৱেই ঠিক কৰি উলিয়াব পৰা নাই। ইয়াক লৈ নাশ্বৰ গাইডগৰাকীও অসন্তুষ্ট। নাশ্ব কিন্তু নিৰ্বিকাৰ। তথাকথিত বিষয়বস্তুক লৈ গৱেষণা কৰিবলৈ নাশ্ব অকণো ইচ্ছুক নহয়। তেওঁ সন্ধানত ৰত হয় এক 'অৰিজিনেল আইডিয়া'ৰ। এই লৈ নাশ্বৰ বন্ধুবৰ্গ আৰু অধ্যাপকসকলে বিৰূপ মন্তব্য কৰে যদিও বন্ধু চাৰ্লছে তেওঁক সম্পূৰ্ণ সহায়ৰ হাত আগবঢ়ায়। অৱশেষত নাশ্বে বিচৰা ধৰণেই এক ব্যতিক্ৰমী বিষয়ত গৱেষণা কৰি ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে আৰু একেই বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপক হিচাপে নিযুক্ত হয়।

অধ্যাপক হৈ থকা কালছোৱাতে নাশ্বৰ ওচৰলৈ গৱেষণা কৰিবলৈ আহে এলিচিয়া নামৰ গাভৰু ছাত্ৰীগৰাকী। কিছুদিনৰ ভিতৰতে দুয়োৰে মাজত এক প্ৰেমজনিত সম্পৰ্কই গঢ় লৈ উঠে। অৱশ্যে, এই ক্ষেত্ৰতো প্ৰাৰম্ভিক পদক্ষেপ লয় এলিচিয়াই। এলিচিয়াৰ প্ৰেমত পৰিলেও নাশ্বে তেওঁক বিয়া কৰাব নে নকৰে সেই সম্পৰ্কে তেওঁ একো এটা সুস্থিৰ সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পৰা নাছিল। তাৰ মাজতে তেওঁ পুৰণি বন্ধু হোষ্টেলমেট চাৰ্লছক লগ পালে। নাশ্বে গম পালে যে চাৰ্লছ তেতিয়া হাৰ্ভাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক। পুৰণি বন্ধুক লগ পাই আলোচনা কৰি নাশ্বে এলিচিয়াক বিয়া কৰোৱাৰ সিদ্ধান্ত লয় আৰু ততালিকে সেই শুভকৰ্ম সম্পন্নও কৰে।

এলিচিয়াৰ সৈতে বিবাহ সম্পন্ন হোৱাৰ পিছৰেপৰা নাশ্বে

সম্পন্ন হোৱাৰ পিছৰেপৰা নাশ্বে

আগৰদৰে অধ্যাপনাৰ কাম কৰি যায়। সেই সময়তে এদিন প্ৰতিৰক্ষা বিভাগৰ বিষয়া উইলিয়াম পাৰ্চাৰে নাশ্বক সাক্ষাৎ কৰে। পাৰ্চাৰে নাশ্বক তেওঁৰ প্ৰতিভাৰ সৎ ব্যৱহাৰ কৰি দেশৰ হৈ গুপ্তচৰগিৰি কৰিবলৈ অনুৰোধ জনায়। নাশ্বৰ কাম হ'ব শত্ৰুপক্ষৰ গোপন ক'ড বাৰ্তাসমূহ ডিক'ডিং কৰা। পত্নীৰ অলক্ষিতে সকলোৰেপৰা লুকাই নাশ্বে নিষ্ঠাসহকাৰে সেই কাম কৰিবলৈ লয়। কিন্তু লাহে লাহে পাৰ্চাৰে ঘটোৱা কিছুমান অমানৱীয় কাৰ্যই নাশ্বক পাৰ্চাৰৰ সহযোগিতা কৰিবলৈ বাধা দিয়ে। এই লৈ নাশ্ব আৰু পাৰ্চাৰৰ মাজত সংঘাত আৰম্ভ হয়। পাৰ্চাৰে প্ৰতিমুহূৰ্ততে নাশ্বক অনুসৰণ কৰি নাশ্বৰ জীৱন অসহনীয় কৰি তোলে। এক অসুৰক্ষাৰ ভাৱে লাহে লাহে নাশ্বক ক্ৰিয়া কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। সকলো সময়তে তেওঁ সন্ত্ৰস্ত হৈ থাকিবলৈ লয়। সুৰক্ষাৰ কথা চিন্তা কৰি পত্নীকো নাশ্বে জোৰ কৰি ভনীয়েকৰ ঘৰলৈ আঁতৰাই পঠিয়ায়।

সেই সময়তে নাশ্বক হাৰ্ভাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়লৈ বক্তৃতা দিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনোৱা হয়। পুৰণি বন্ধু চাৰ্লছক লগ পোৱাৰ আশাৰে নাশ্ব তালৈ যায় যদিও তেওঁক অনুসৰণ কৰি পাৰ্চাৰো তাত উপস্থিত হয়। বক্তৃতা হলত পাৰ্চাৰক দেখি নাশ্বে আধাতে বক্তৃতা সামৰি পাছদুৱাৰেদি পলাবলৈ চেষ্টা কৰে যদিও কেইবাজনো লোকে তেওঁক খেদি গৈ গবা মাৰি ধৰে। তাৰে মাজৰে এজন অচিনাকি ব্যক্তিয়ে নাশ্বক এটা ইনজেকচনেৰে সংজ্ঞাহীন কৰি পেলায়।

সেই অচিনাকি ব্যক্তিজন আছিল আচলতে এগৰাকী মানসিক ৰোগৰ চিকিৎসক ডাঃ ৰ'জেন। ইয়াৰ পিছত ডাঃ ৰ'জেন আৰু পত্নী এলিচিয়াৰ মাজত হোৱা কথা-বতৰাৰ পৰাহে নাশ্বৰ জীৱনৰ প্ৰকৃত দিশটো উন্মোচন হয়। নাশ্ব প্ৰকৃততে এজন মানসিক ৰোগী। স্কিজ'ফ্ৰেনিয়া নামৰ এক ভয়ানক মানসিক ৰোগত তেওঁ আক্ৰান্ত। বন্ধু চাৰ্লছ আৰু উইলিয়াম পাৰ্চাৰ আচলতে তেওঁৰ কল্পনাসৃষ্ট দুটা চৰিত্ৰ। বাস্তৱত তেনে কোনো মানুহৰ অস্তিত্ব নাই। সঁচা চৰিত্ৰবোৰৰ মাজত এই দুটা চৰিত্ৰই এনেধৰণে বিচৰণ কৰি ফুৰে যে নাশ্বে সঁচা-মিছাৰ পাৰ্থক্য নিৰূপণ কৰিবলৈ অসমৰ্থ হয়। প্ৰথম অৱস্থাত পত্নী এলিচিয়ায়ো এই কথা মানি ল'বলৈ টান পাইছিল। বিশেষকৈ চাৰ্লছক কল্পনাৰ চৰিত্ৰ হিচাপে মানিব খোজা নাছিল, কাৰণ নাশ্বে প্ৰসংগক্ৰমে তেওঁক বহুবাৰ চাৰ্লছৰ কথা অৱগত কৰিছে। কিন্তু ডাঃ ৰ'জেনে এলিচিয়াক চাৰ্লছৰ কোনো ফটো থাকিলে দিবলৈ অনুৰোধ জনোৱাত এই ক্ষেত্ৰত এলিচিয়াই অপাৰগতা প্ৰকাশ কৰে। পিছত হোষ্টেল কৰ্তৃপক্ষৰপৰা এয়া জানিব পৰা যায় যে হোষ্টেলত নাশ্ব অকলেই থাকিছিল। ৰূমমেট বুলিবলৈ তেওঁৰ কোনো সংগী নাছিল। নিজৰ নিঃসংগতা আঁতৰাবলৈয়ে নাশ্বে সৃষ্টি কৰি লৈছিল এই চৰিত্ৰ।

নাশ্বৰ জীৱনৰ প্ৰকৃত তথ্য উদ্‌ঘাটন হোৱাৰ পিছত পত্নী এলিচিয়াই প্ৰাণান্তক কষ্ট কৰিবলৈ

পিছত পত্নী এলিচিয়াই প্ৰাণান্তক কষ্ট কৰিবলৈ

লয় তেওঁৰ সুস্থ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনিবলৈ। এক দীঘদিনীয়া সহাৱস্থানৰ ফলত পত্নীৰ হেজাৰ বুজনিতো নাশ্বে প্ৰথম অৱস্থাত চাৰ্লছ আৰু পাৰ্চাৰক তেওঁৰ কল্পনাৰ চৰিত্ৰ বুলি মানি ল'ব নোখোজে। কিন্তু মৰমী পত্নীৰ অশেষ বুজনিত তেওঁ তেনেদৰে ভাবিবলৈ চেষ্টা কৰিব লয়। মানসিক চিকিৎসালয়ৰপৰা ওলাই অহাৰ পিছত নাশ্বক কামত ব্যস্ত ৰাখিবলৈ জোৰ কৰি এলিচিয়াই আকৌ অধ্যাপনা কৰিবলৈ পঠিয়ায়।

ছবিখনৰ এটা দৃশ্যত জেনিফাৰ কনেলী

কিন্তু তাতেও তেওঁক চাৰ্লছ, পাৰ্চাৰ আদি কল্পনাৰ চৰিত্ৰসমূহে আহি প্ৰতি মুহূৰ্ততে য'তে-ত'তে ব্যতিব্যস্ত কৰিবলৈ ধৰে। অসহায় হৈ নাশ্বে অধ্যাপনাকে বাদ দিব খোজে। কিন্তু সেই মুহূৰ্তত পুনৰ সাহস যোগায় পত্নী এলিচিয়াই। তেওঁ নাশ্বক বুজায়, চাৰ্লছ-পাৰ্চাৰহঁতক দেখা নকৰিবলৈ, অৱজ্ঞা কৰি যাবলৈ। সেইদিনাৰেপৰা নাশ্বে তেওঁলোকক আওকাণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰি দিয়ে। প্ৰথম অৱস্থাত চাৰ্লছ, পাৰ্চাৰহঁতে বহুত লম্ফ-জম্ফ কৰিছিল। কিন্তু নাশ্বৰ নিৰুদ্বেগ আচৰণত সিহঁত লাহে লাহে নিস্তেজ হৈ পৰে।

কাহিনীৰ শেষত দেখা যায় যে নাশ্বে নিজৰ কৰ্মজীৱনত আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে ন'বেল বঁটাৰে সন্মানিত হৈছে। পুৰস্কাৰ প্ৰদান অনুষ্ঠানত নাশ্বে তেওঁৰ এই কৃতিত্বৰ বাবে সম্পূৰ্ণৰূপে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰে পত্নী এলিচিয়াৰ ওচৰত। বঁটা গ্ৰহণ কৰি মঞ্চৰপৰা নামি অহাৰ সময়ত নাশ্বৰ বন্ধু এগৰাকীয়ে তেওঁক সোধে, তেওঁৰ কল্পনাৰ চৰিত্ৰবোৰ একেবাৰে আঁতৰি গ'লনে? খন্তেক ৰৈ নাশ্বে এবাৰ চাৰিওফালে চকু ফুৰায়। দেখে অদূৰত থিয় হৈ আছে চাৰ্লছ, পাৰ্চাৰ। নিস্তেজ, নিৰুত্তাপ দৃষ্টিৰে হতাশাগ্ৰস্ত হৈ।

২০০২ চনত প্ৰদান কৰা ৭৪তম অস্কাৰ বঁটাৰ মুঠ চাৰিটাকৈ বঁটা আঁজুৰি আনিবলৈ সক্ষম হৈছিল 'এ বিউটিফুল মাইণ্ড'-এ। ইয়াৰ ভিতৰত আছিল শ্ৰেষ্ঠ ছবি আৰু শ্ৰেষ্ঠ পৰিচালকৰ বঁটা। কাহিনী বৰ্ণনৰ অদ্ভুত ক্ষমতা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল পৰিচালক ৰণ হাৱাৰ্ডে। তেওঁৰ

প্ৰদৰ্শন কৰিছিল পৰিচালক ৰণ হাৱাৰ্ডে। তেওঁৰ

প্ৰতিভাৰ স্বাক্ষৰ দেখা গৈছিল প্ৰতিটো ফ্ৰেমত। জন নাশ্বৰ চৰিত্ৰত ৰাছেল ক্ৰৰ অভিনয় আছিল অনবদ্য। ইয়াৰ এটা বছৰ আগতে মাথোঁ গ্লেডিয়েটৰৰ দৰে ছবিত অভিনয় কৰা ৰাছেল ক্ৰই সম্পূৰ্ণ বিপৰীতধৰ্মী চৰিত্ৰ এটাত কৰা মৰ্মস্পৰ্শী অভিনয়েৰে সকলোৰে হৃদয় চুই গৈছিল। বিশ্বৰ চলচ্চিত্ৰ ইতিহাসত 'এ বিউটিফুল মাইণ্ড' এখন 'মাষ্টাৰপীচ্' হিচাপে চিৰসেউজ হৈ ৰ'ব।